

20/03/2026

Τρισάγιο για τον μακαριστό Πατριάρχη Γεωργίας Ηλία στον Φρικτό Γολγοθά

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Ιεραπόλεως κ. Ισίδωρος, Γέρων Σκευοφύλαξ του Παναγίου Τάφου τέλεσε σήμερα, Παρασκευή 20 Μαρτίου 2026, Τρισάγιο στον [Φρικτό Γολγοθά](#) υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Πατριάρχου Γεωργίας κυρού Ηλία Β' ο οποίος [εκοιμήθη εν Κυρίω το βράδυ της Τρίτης, 17 Μαρτίου 2026, σε ηλικία 93 ετών.](#)

**Ο Ιεροσολύμων Θεόφιλος για τον μακαριστό Πατριάρχη Γεωργίας Ηλία:
Σύμβολο ενότητας και πρότυπο καλού ποιμένος**

Σε συλλυπητήριο Γράμμα του προς την Ορθόδοξη Εκκλησία της Γεωργίας ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄](#) κάνει ιδιαίτερη μνεία στην πνευματική ακτινοβολία και την παρακαταθήκη του μακαριστού [Πατριάρχη κυρού Ηλία](#) ο οποίος [εκοιμήθη εν Κυρίω το βράδυ της Τρίτης, 17 Μαρτίου 2026, σε ηλικία 93 ετών.](#)

Απευθυνόμενος προς τον Τοποτηρητή του Πατριαρχικού Θρόνου, Μητροπολίτη Σενάκι και Τσχορότσκου κ. Σιό, ο Μακαριώτατος εκφράζει βαθύτατα συλλυπητήρια προς το πλήρωμα της αδελφής Αποστολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Γεωργίας.

Ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων σκιαγραφεί την προσωπικότητα του εκλιπόντος,

τονίζοντας ότι ήταν άνδρας «πίστεως, ἀρετῆς, λογιότητος καὶ ἀκλινοῦς ἐν Χριστῷ μαρτυρίας». Υπογραμμίζει ἀκόμη ότι, ἀν καὶ ἡ Ἐκκλησία «πενθοῦσα μὲν ἀνθρωπίνως, χαίρουσα δὲ πνευματικῶς, ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς Ἀναστάσεως», παραπέμποντας στὸν ἀποστολικὸ λόγον: «εἴτε γὰρ ζῶμεν, εἴτε ἀποθνήσκομεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν» (Ρωμ. 14,8).

Ἰδιαίτερη μνεία γίνεται στὴν ποιμαντικὴ διακονία τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίζεται «πιστὸς οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ (πρβλ. Α΄ Κορ. 4,1) καὶ κατέστη σύμβολον ἐνότητος τοῦ Ἔθνους Αὐτοῦ». Ὅπως σημειώνεται χαρακτηριστικὰ, υπηρέτησε τὸ ποίμνιό του «μετὰ σοφίας, πραότητος καὶ πατρικῆς μερίμνης, γενόμενος τύπος ποιμένος», σύμφωνα με τὸν λόγον τοῦ Κυρίου: «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ιω. 10,11).

Ἀναφερόμενος στὸ τέλος τῆς ἐπίγειας πορείας του, ὁ Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος σημειώνει ὅτι ὁ ἐκλιπὼν «ἐτελεύτησεν ἐν γῆρει καλῷ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν» (Γεν. 25,8), ἐκλήθη δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἔνθα ἀναμένει αὐτόν «ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει ὁ Κύριος οὐ μόνον αὐτῷ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπηκόσι Αὐτόν» (Τιμ. Β΄. 4,8).

Παράλληλα, διαβεβαιώνει ὅτι ἡ Σιωνίτιδα Ἐκκλησία «συμπαρίσταται ἀδελφικῶς καὶ προσευχητικῶς», δεόμενη πρὸς τὸν Θεὸ τῆς εἰρήνης «ὅπως ἐνισχύη ὑμᾶς καὶ παραμυθῆ τὰς καρδίας πάντων».

Ἐπισημαίνει δε ὅτι, λόγω τῶν συνθηκῶν πολέμου στὴ Μέση Ἀνατολή, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ προσωπικὴ παρουσία του στὴν Εξόδιο Ἀκολουθία καὶ γι' αὐτὸ τὸν λόγον ἐνημερώνει ὅτι θὰ τὸν εκπροσωπήσει ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος στὴν Κωνσταντινούπολη, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηδώνος κ. Νεκτάριος.

Καταλήγοντας, ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐπαναλαμβάνει τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια πρὸς τὸν Τοποτηρητὴ, τὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ σύνολο τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας με ἀσπασμὸ ἐκ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου.

Ἀναλυτικὸ τὸ συλλυπητήριο Γράμμα τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἀναφέρει:

Τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Σενάκι καὶ Τσχορότσκου κ. Σιῶ, Τοποτηρητῇ Πατριαρχείου Γεωργίας, ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετριότητος, ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Διὰ τῶν Πατριαρχικῶν Ἡμῶν Γραμμάτων τούτων συλλυπούμεθα βαθύτατα τὴν ἀδελφὴν Ἀποστολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ ἐκδημίᾳ πρὸς Κύριον τοῦ μακαριστοῦ Ποιμενάρχου Αὐτῆς κυροῦ Ἡλίου τοῦ Β΄, ἀνδρὸς πίστεως,

ἀρετῆς, λογιότητος καὶ ἀκλινοῦς ἐν Χριστῷ μαρτυρίας.

Ἡ Ἐκκλησία, πενθοῦσα μὲν ἀνθρωπίνως, χαίρουσα δέ πνευματικῶς, ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διαβεβαιοί λέγων «εἴτε γὰρ ζῶμεν, εἴτε ἀποθνήσκομεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν» (Ρωμ. 14,8), καὶ ὅτι «οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν... ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Α΄ Θεσσ. 4,13).

Ὁ μεταστάς πρὸς Κύριον ἀγαπητὸς ἀδελφός Ἡμῶν ὑπῆρξε πιστὸς οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ (πρβλ. Α΄ Κορ. 4,1) καὶ κατέστη σύμβολον ἐνότητος τοῦ Ἔθνους Αὐτοῦ. Διακόνησε τὸ ἐμπιστευθέν Αὐτῷ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μετὰ σοφίας, πραότητος καὶ πατρικῆς μερίμνης, γενόμενος τύπος ποιμένος κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου λέγοντος: «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ιω. 10,11).

Μετά καρτερίας ἐτελεύτησεν «ἐν γῆρει καλῷ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν» (Γεν. 25,8), ἐκλήθη δέ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἔνθα ἀναμένει αὐτόν «ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει ὁ Κύριος οὐ μόνον αὐτῷ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπηκόσι Αὐτόν» (Τιμ. Β΄. 4,8).

Ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, Σιών ἡ Ἁγία, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, συμπαρίσταται ἀδελφικῶς καὶ προσευχητικῶς πρὸς τὴν ὑμετέραν ἱερότητα καὶ ἅπαν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, δεομένη τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης, «τοῦ διδόντος εἰρήνην τοῖς πόρρω καὶ τοῖς ἐγγύς» (Ησ. 57,19· Ἐφ. 2,17), ὅπως ἐνισχύη ὑμᾶς καὶ παραμυθῇ τὰς καρδίας πάντων.

Ἡμεῖς μὴ δυνάμενοι παραστῆναι προσωπικῶς, ἔνεκα τῆς ὑφισταμένης πολεμικῆς κρίσεως εἰς τὴν περιοχὴν ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ἐκπρόσωπον τὸν ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀνθηδώνος κ. Νεκτάριον, Πατριαρχικόν Ἡμῶν Ἐπίτροπον εἰς Κωνσταντινούπολην.

Ἐφ' οἷς, συλλυπούμενοι βαθέως τῇ ὑμετέρᾳ ἱερότητι, τοῖς τιμίοις μέλεσι τῆς Ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου καὶ παντί τῷ εὐσεβεῖ πληρώματι τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, ἀσπαζόμεθα αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ βκστ' Μαρτίου β΄.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Ομιλία του Μητροπολίτη Σερβίας και Τζαζκόφσκου κ. Σωφ. Τσιποτσινατζή Πατριάρχου Γεωργίας, αδελφού εν Κυρίω αγαπητού και συλλειτουργού της Ημών Μετροπόλεως, άσπασιών άγιον εν Χριστώ Ίσσοφ.

Λαίψη. Πρωτ.
109

Τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Σερβίας καὶ Τζαζκόφσκου κ. Σωφ. Τσιποτσινατζῆ Πατριάρχῳ Γεωργίας, ἀδελφῷ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς Ἡμῶν Μετροπόλεως, ἀσπασιῶν ἄγιον ἐν Χριστῷ Ίσσοφ.

Διὰ τῶν Πατριάρχων Ἡμῶν Γραμμάτων τούτων συλλειτουργήθη βαθύτατα τὴν ἀδελφὴν Ἀποστολικὴν Ορθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῇ ἐκδησίᾳ πρὸς Κύριον τοῦ μακαριστοῦ Ποιμενάρχου Ἀγίου κακοῦ Πλάσι τοῦ Β', ἀνδρὸς πίστεως, ἀρετῆς, λογίτητος καὶ ἁλιανός ἐν Χριστῷ μαρτυρίας.

Ἡ Ἐκκλησία, πενθούσα μὲν ἀνθρώπινως, χαίρουσα δὲ πνευματικῶς, ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς Ἀναστάσεως, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διαβεβαίει λέγων «εἴτε γὰρ ζῶμεν, εἴτε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν» (Ρωμ. 14.8), καὶ ὅτι «οὐ θέλωμεν ἡμᾶς ἀρνεῖσθαι... ἵνα μὴ λυπηθῆτε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα» (Ἁ' Θεου. 4.13).

Ὁ μακαριστὸς πρὸς Κύριον ἀγαπητὸς ἀδελφὸς Ἡμῶν ἠγάθη πιστὸς οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ (αὐτῷ Ἀ' Κορ. 4.1) καὶ κατέστη σύμβολον ἐνότητος τοῦ Ἔθνους αὐτοῦ. Διπλόνησε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας μετὰ σοφίας, προσηύτητος καὶ πατρικῆς μεριμνῆς, γινώσκων τίπτερ κοινῶς κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου λέγοντος: «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθειν ὕπερ τῶν προβάτων» (Ιω. 10.11).

Μετὰ καρτερίας ἐτελεύτησεν «ἐν γαίᾳ καλῶ, περιεβίβητος καὶ πλήρης ἡμερῶν» (Πεν. 23.8), ἐκλιθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὰς αἰωνίους μοναίς, ἐνθα ἀναμένει αὐτὸν «ὁ πᾶς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδοῖται ὁ Κύριος οὐ μόνον αὐτῷ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ» (Πα. Β'. 4.8).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, Σάββη Ἁγία, ἡ Μίτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, συμπαρατίθεται ἀδελφικῶς καὶ προσευχητικῶς πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἱερότητα καὶ ἔπειν τὸ κενεθὲν πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, δεομένη τοῦ Θεοῦ τῆς εἰρήνης, «τοῦ δίδόντος εἰρήνην τοῖς πόροισι καὶ τοῖς ἔγγισι» (Πα. 57.19 Ἐφ. 2.17), ὅπως ἐνσυχία ἡμᾶς καὶ ποικιμηθῆ τῆς καρδίας πάντων.

Ἡμεῖς μὴ θινόμενα παραστῆται προσωπικῶς, ἕνεκα τῆς ἱεροταμιῆς πολιτικῆς κριτικῆς εἰς τὴν περιοχὴν ἡμῶν, ἀποτυπώμενα ἐκπαύσαντες τὴν Ἱερότητα Ἀρχιεπισκοπῶν Ἀνθρόδωρος κ. Νεκτάριον, Πατριάρχων Ἡμῶν Ἐπίτροπον εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἐπ' οὖς, συλλειτουργήθη βαθύως τῇ ἡμετέρᾳ Ἱερότητι, τοῖς τιμῶς μέλει τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ παντὶ τῷ ἐκκλησίᾳ πληρώματι τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας, ἀσπαζόμεθα αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόου Τάφου φιλῆματι ἀγίῳ καὶ διετελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ β' τοῦ Μαΐου β'.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφός,
+ Π. *Σωφ. Τσιποτσινατζή*
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

